Maandag 17 April 1944

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4183

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Conscientiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29; telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Na Boekarest Beograd.

Mountbattens Hoofdkwartier naar Ceylon.

Nieuwe landing van zweefvliegtuigen in Birma.

Russen in de buitenwijken van Sebastopol.

BOMBARDEMENTEN IN DE BALKAN.

Grote formaties van middelzware bommenwerpers hebben in de nacht van Zaterdag op Zondag doelen te Tarnu Severin in Roemenië aangevallen in opvolging van bombardementen, die de dag tevoren werden gedaan op Boekarest en op het grote oliecentrum Ploësti. Het Geallieerde communiqué van Napels zeide, dat de Geallieerde vliegtuigen ongeveer 1900 enkelvluchten uitvoerden. 10 Zware bommenwerpers en 11 andere vliegtuigen gingen verloren. 16 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield. (Geallieerd Hoofdkwartier te Napels, (AP) 16.4).

BOMMENREGEN OP DE BALKAN.

De geallieerde luchtmacht heeft gisteren de vroegere Joegoslavische hoofdstad aangevallen, alsmede Roemeense spoorwegkruispunten, zoals Brasov en Turnu-Severin [het eerste aan het verlengde van de spoorlijn Boekarest — Ploesti; het tweede aan de IJzeren Poort — Red.]. Ook werd Boedapest, de hoofdstad van Hongarije, in de afgelopen nacht aangevallen. Een en ander doet zien, dat er een uitgewerkt plan bestaat voor de bevoorrading van de Duitse troepen, die mogelijk de opmars der Russen zouden kunnen tegenhouden, te belemmeren.

De Russen zijn nog slechts een 160 km. van Brasov, dat vroeger Kronstadt genoemd werd, verwijderd. Brasov zelf is maar een 80 km. van de olievelden te Ploesti af. Foto's, die van het bombardement genomen zijn, laten zien, hoe 75 à 100 ontploffingen plaats vonden op de Noordelijke terreinen van het emplacement. Depôts werden getroffen, een locomotievenbergplaats kreeg een bom en de olieraffinaderij werd eveneens geraakt. Op het in de buurt liggende vliegveld werden nog enkele bommen neergegooid, terwijl tenslotte gezien werd, dat ook de metaalfabriek van Schiel getroffen werd.

Raf-Wellingtons hebben het spoorwegstation van Boedapest aangevallen en de vliegtuigbemanning zeide, dat nieuwe branden gesticht werden op deze plaats die vier dagen geelden pas gebombardeerd was door Vliegende Forten en Liberators.

Zezun en Pancevo [beiden vlak boven Beograd — Red.], waar vliegvelden zijn, werden aangevallen. De vliegtuigfabriek van Rossarski werd eveneens aangevallen. Vluchtgangen, bergplaatsen en barakken werden getroffen .Beograd, dat op 6 April 1941 een hevig bombardement van de Duitsers had te verduren, waarbij 12.000 mensen gedood werden, is sedert October 1943 het Duitse hoofdkwartier voor de gehele Balkan; thans werd Beograd door de geallieerden aangevallen. Ook Nisj, het spoorwegknooppunt in Macedonië, werd aangevallen en leed schade. 7 Zware bommenwerpers en 3 gevechtsvliegtuigen gingen bij deze aanvallen verloren. 3 Vliegtuigen keerden niet terug.

De Noordamerikaanse luchtmacht ontmoette ongeveer 75 vijandelijke vliegtuigen boven de Balkan, maar slechts een paar ervan begonnen een werkelijk gevecht. De Liberator-kanonniers wisten er 10 neer te schieten en de escorte-vliegtuigen schoten er ook nog 3 omlaag. Daar er overdag ook nog een vijandelijk vliegtuig neergeschoten werd, komt het totaal dus op 14.

De Duitse radio beschreef de aanval op Boedapest als een nieuwe Engels-Noordamerikaanse terreur, die speciaal gericht was op de woonwijken. Het DNB voegde eraan toe, dat het aantal getroffenen groot is.

Midden-Italië en Dalmatië.

Boven Midden-Italië hebben middelzware bombardementsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers bruggen aangevallen. Langs de Dalmatische kust vielen gevechtsvliegtuigen de vijandelijke scheepvaart aan (Napels, (AP) 17.4).

DE STRIJD IN RUSLAND.

De val van brandend Sebastopol, het laatste grote bastion van de as in Zuid-Rusland, schijnt voor de deur nu gemeld wordt, dat de Russische troepen zich door de buitenwijken heendringen op 3 kilometer van het hart van de stad, terwijl Sovjet-bommenwerpers en oorlogsschepen duizenden Duitsers en Roemenen die over zee trachten te ontkomen aan een hevige bestoking onderwerpen. Veldberichten schilderden een beeld van chaos in de grote haven af, welke onophoudelijk gebombardeerd wordt door grote Russische kanonnen in de nabijliggende heuvels.

Zwermen van vliegtuigen storten zich op de astroepen, die stromen naar de laatste schepen in de haven, welke bestrooid is met wrakstukken en lijken.

Naar de belegerde stad oprukkend uit het Zuid-Oosten heeft een Russische colonne van Ge- [illegible] avond de havenstad Yalta ingebeweegt zich voort over snelle palmd, vroeger zomer-residentie van de Tsaren. Deze colonne snelt thans over de kustweg van 50 kilometer, welke Yalta met Sebastopol verbindt. Langs de Russische riviera werden nog 9 andere steden veroverd. Andere troepen naderen Sebastopol uit de bergen verder het land in. Men beweegt zich voort over smalle paden teneinde de mijnen en vallen te ontwijken, welke de Duitsers op de verkeerswegen geplant hebben om tijd te winnen. De Rusen hebben gisteren 3000 gevangenen genomen op de Krim, zodat een totaal van 40.000 man gevangen werd in de bliksemsnelle veroverd welke thans de achterste dag ingaat. De Duitsers hebben nog maar 385 vierkante kilometer van de 25.650 vierkante kilometer van het schiereiland in handen.

Volgens het communiqué zouden Duitse gevangenen hebben verteld, dat de Commandant van de 98e divisie voetvolk en de regimentscommandanten welke op het schiereiland van Kertsj verslagen werden, behept werden met de „Krim ziekte" en per vliegtuig vertrokken. Verder werd gezegd, dat vele andere Generaals „hun soldaten aan hun lot overlieten en uit de Krim vliedden".

Als de telling op de Krim gereed is zal het totale aantal astroepen, dat gedood of gevangen werd aan het Russische front sedert 4 Maart naar verwachting meer dan 500.000 bedragen. Het totaal werd tot ongeveer 450.000 gebracht door een speciaal communiqué waarin gemeld werd, dat het 2e Oekraïne-leger in zijn offensief waarmede het tot 80 kilometer binnen Roemenië kwam, 145.793 assoldaten gedood of gevangen heeft van 6 Maart tot en met 15 April.

Ook werd bekendgemaakt, dat de Russische troepen op het vasteland 1800 Duitsers doodden in een nieuwe aanval waarbij de benedenloop van de Dnjester werd overgestoken in de sector van Tiraspol Deze aanval heeft blijkbaar ten doel van de vijandelijke defensielinie tussen Chisinau en Jasi welke de toegangswegen naar Galati in het Zuiden van Roemenië beschermt, te doen instorten.

Een uitzending van Tass uit Moskou zeide: „Duitse troepen worden op grote schaal van West naar Oost overgebracht." Hieraan werd toegevoegd: „Men gelooft, dat de Duitse Generale Staf in staat geweest is de leidende nazie-kringen ervan te overtuigen, dat van elk standpunt bezien het juister is de Westelijke zijde van de Europese Vesting te verzwakken." Dit bericht gaf het Russisch ongeduld ten aanzien van de opening van de invasie uit Groot Britannië te kennen.

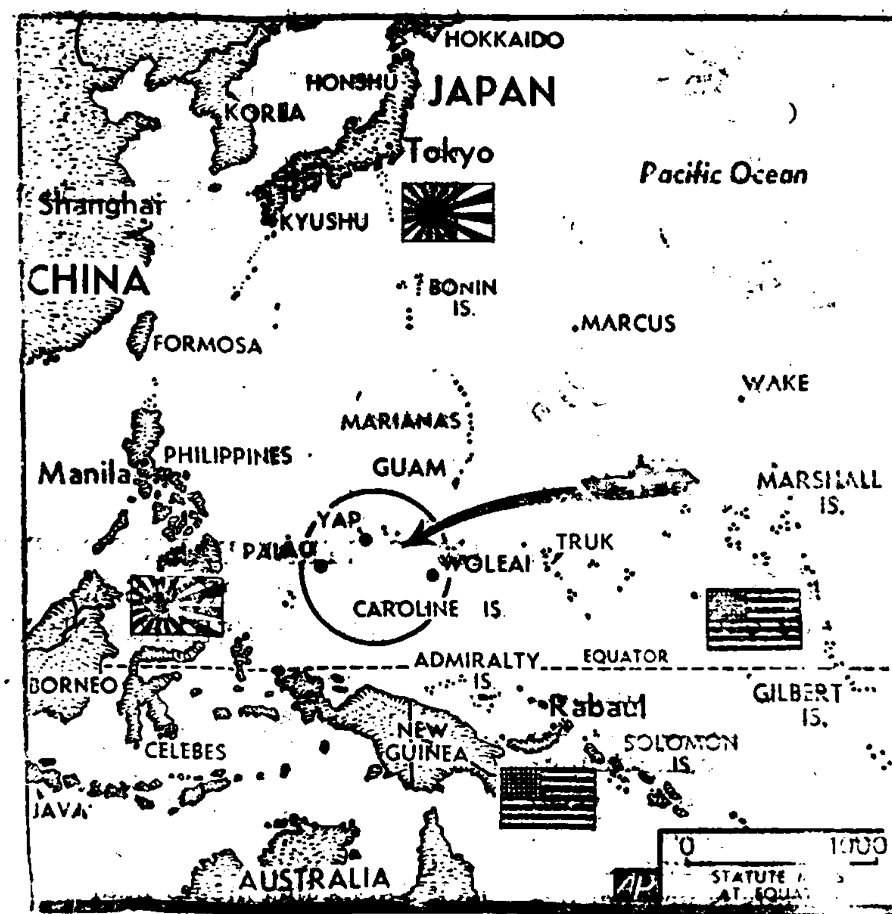
Er is nog weinig bekend van de opmars van het 1e Oekraïneleger onder leiding van Maarschalk Zjukov na de verovering van Tarnopol, waar het gehele Duitse garnizoen van 16.000 man werd uitgeroeid. (Londen, (AP) 17.4).

ZWEEFVLIEGTUIGEN HELPEN IN BIRMA.

Mountbattens hoofdkwartier naar Ceylon.

Door middel van zweefvliegtuigen zijn geallieerde troepen op 100 km. ten N.W. van Mandalay diep binnen het door de Japanners bezette gebied van Birma gezet. Deze troepen kunnen thans de vijandelijke bevoorradingslijnen aanvallen, zowel in het Noorden als ook die welke in het Oosten van Brits-Indië de ravitaillering van de invallers verzorgen. Deze ontwikkeling in de Birmaanse strijd werd gisteren medegedeeld, nadat Mountbatten zijn hoofdkwartier van New Delhi naar Ceylon had verplaatst. Mountbatten deed dit, om directer contact te hebben met de geallieerde zeestrijdkrachten die in de Brits-Indische wateren vechten. Ook werd de aanwezigheid gemeld ten N.W. van Mandalay van Chindits, de Brits-Indische zweefvliegtuig-organisatie, die door wijlen generaal-majoor C. Wingate werd georganiseerd. Het communiqué meldt voorts, dat middelzware bombardementsvliegtuigen een aanval hebben uitgevoerd op Yeu en Shwebo teneinde de grondstrijdkrachten te helpen.

Shwebo ligt 100 km. van Mandalay aan de spoorlijn van Mandalay naar Myitkina, op welke lijn de Japanners voor hun bevoorrading vrijwel geheel aangewezen zijn, willen zij hun voorraden in Noordelijke richting sturen. Yeu is een rivierhaven met een vliegveld, ongeveer 120 km. van Mandalay. Deze krijgsverrichting betekende een opruk van 190 km. naar het Noorden van Mandalay. Wat de gevechten in het N.W. van Brits-Indië in het oerwoud betreft, zeide het communiqué, dat de Imphal-vlakte geheel in geallieerde handen is, terwijl de geallieerden de vijanden in de omliggende heuvelen aanvallen. Een belangrijke heuveltop is trouwens reeds genomen (Ceylon, (AP) 17.4).

Dit is het krijgsgebied in de Stille Oceaan. In de cirkel liggen Palau, Yap en Woleai, welke onlangs door de Noordamerikaanse vloot werden aangevallen.

BOMBARDEMENTEN OP JAPANSE BASES.

De Japanse bases, langs de [illegible] werden voor de vijfde opeenvolgende dag gebombardeerd met een nachtelijke aanval door Liberators van de 11e luchtmacht, welke haar bases in de Aleoeten heeft. Het eiland Matsuwa in de Koerilen was wederom het hoofddoel.

Elders in het uitgebreide gebied van de Stille Oceaan vlogen bommenwerpers van de 7e legerluchtmacht door een hevig afweervuur om het vliegveld van Ponape in de Carolinen aan te vallen. Ook werd 46 ton bommen geworpen op vier doelen in de Marshall-groep. Een kleine tanker werd in de grond geboord bij het eiland Ant nabij Ponape. Twee geleideschepen werden aan de grond gedreven.

Patrouille-vliegtuigen van de marine, die in het gehele gebied rondzwerven, hebben het eiland Nauru — phosphaatcentrum — voor de eerste maal sedert 11 Maart aangevallen. Afzonderlijke vliegtuigen bestookten de eilanden Pakin, Oroluk en Zulul in de Carolinen. (Hoofdkwartier van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan te Pearl Harbor, (AP) 17.4).

IN DE STILLE ZUIDZEE.

Generaal MacArthurs vliegers in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan hebben niettegenstaande slechte weerstoestanden nog meer vernieling doen neerregenen op de Japanse bases op Nieuw Guinea, Nieuw Britannië en Nieuw Ierland. Een formatie vliegtuigen uit de Salomonseilanden kwam boven Rabaul, Nieuw Britannië, om 89 ton aan springstoffen te werpen op de gehavende basis. Andere vliegtuigen uit de Salomons Archipel wierpen 25 ton bommen op Kavieng, Nieuw Ierland.

Op Nieuw Guinea werd Wewak wederom getroffen; 5 vijandelijke vliegtuigen werden hierbij op de grond vernield. Geallieerde luchtpatrouilles brachten vijf kleine Japanse vrachtschepen langs de kust van Nieuw Guinea tot zinken, terwijl lichte vlootstrijdkrachten zes schuiten vernielden en twee andere beschadigden.

Een communiqué van Generaal MacArthurs Hoofdkwartier zeide, dat 3000 Japanse doden zijn geteld in de Admiraliteitseilanden sedert de invasie van deze eilandengroep door de Noordamerikaanse cavalerie-troepen te voet op 29 Februari. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 16.4).

GEVECHTSVLIEGTUIGEN TROKKEN UIT.

500 Tot 750 Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen hebben Zaterdag uitgebreide vluchten uitgevoerd boven het Westen van Duitsland en de bezette landen. Verschillende vijandelijke vliegvelden werden aangevallen. 18 Duitse vliegtuigen werden vernield in de lucht en ongeveer 40 op de grond. 30 Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen gingen verloren, een verlies dat in personeel en materiaal gelijk staat aan 3 zware bommenwerpers. (Londen, (AP) 16.4).

VARGAS BELOOFT DEMOCRATIE.

President Getulio Vargas van Brazilië gaf Zaterdag een bekendmaking uit waarin hij beloofde, dat na de oorlog een democratische regering in Brazilië gevestigd zal worden. Deze regering zal een werkelijke vertegenwoordiging zijn van het volk.

GANDHI HEEFT MALARIA.

Een regeringscommuniqué deelde mede, dat Mohandas Gandhi de laatste drie dagen aan een malaria-aanval lijdt, doch dat zijn algemene toestand zo bevredigend is maar verwacht kan worden. (Bombay, (AP) 16.4).

Het nieuws van vandaag.

Beograd, hoofdstad van Joegoslavië, is thans voor het eerst door de Geallieerde luchtmacht aangevallen in opvolging van de B-reeks in het luchtoffensief tegen de Balkan. Eerst was Boedapest aan de beurt, toen Boekarest en nu Beograd. Al deze steden zijn tijdens het weekeinde bestookt en voorts nog verschillende andere zoals Ploësti, Brasov, Turku Severin, Nisj, Schiel, Zemu, Pancevo. Steeds meer nemen de bombardementen op de Balkan toe om steun te bieden aan de Russische legers die nu ook de benedenloop van de Dnjester zijn overgestoken en naar Galati oprukken. Volgens een bericht van Tass zouden de Duitsers op grote schaal troepen van West naar Oost overbrengen „omdat de Duitse Generale Staf de leidende nazie-kringen ervan heeft kunnen overtuigen, dat de troepen nuttiger gebruikt kunnen worden tegen de Russen dan door de invasie uit het Westen af te wachten." De bombardementen op de belangrijke kruispunten van spoor- en verkeerswegen, afgezien van die op fabrieken en vliegvelden, zouden dus ten doel kunnen hebben deze Duitse troepenbewegingen te verstoren.

De Duitsers hebben het in het Oosten zeker kwaad te verduren. De troepen van Maarschalk Zjukov veroverden Tarnopol en roeiden er het gehele nazie-garnizoen uit, terwijl op de Krim de Russische strijdkrachten reeds vechten in de buitenwijken van Sebastopol na de belangrijke havenstad Yalta ten Oosten ervan veroverd te hebben.

Het lucht-offensief tegen West-Europa is weer een beetje verslapt gedurende de laatste dagen, blijkbaar als gevolg van slechte weerstoestanden.

In de Stille Oceaan worden de bombardementen voortgezet op ver uiteenliggende Japanse bases. Het eiland Matsuwa in de Koerilen, behoorde o.a. tot de aangevallen doelen, voorts Ponape in de Carolinen, Rabaul op Nieuw Britannië enz.

In Birma hebben de Geallieerde troepen met zweefvliegtuigen een nieuwe landing gedaan. Zij bedreigen Shwebo en Yeu ten Noorden van de stad Mandalay. Aan het front in Brits Indië zijn de Japanse troepen tot stand gebracht nadat de Geallieerden er versterkingen aanvoerden. Men verwacht hier een beslissende slag binnen de volgende dagen. Admiraal Mountbatten heeft intussen zijn hoofdkwartier overgeplaatst naar Kandy op Ceylon „om een meer rechtstreeks contact te hebben met de vlootstrijdkrachten".

De Plannen der Verenigde Naties t.a.v. Oorlogsmisdadigers

door

Mr. Joseph J. A. Ellis,

Advocaat-generaal bij het Hof van Justitie van Curaçao.

Berechtiging van Oorlogsmisdadigers.

Enige dagen geleden vermeldde een artikel in dit blad, dat van mijn hand binnenkort een beschouwing zou verschijnen over het onderwerp: bestraffing van oorlogsmisdadigers.

Dit is slechts ten dele waar.

De opzet van dit artikel is om, na enkele algemene opmerkingen over oorlogsmisdadigers en de plannen van de Verenigde Naties t.a.v. deze onverlaten, over te gaan tot de behandeling van een vraag, die op zichzelf genomen met „oorlogsmisdadigers" niet te maken heeft, maar de beantwoording waarvan een noodzakelijke vereiste is tot een goed begrip van hetgeen in de wereldpers over oorlogsmisdadigers wordt geschreven.

En deze vraag luidt: „Hoe ver reikt de arm van de Nederlandse Justitie?" M.a.w. „Welke is de omvang van de werking der strafwet naar plaats en hoe vindt in deze internationale rechtshulp plaats?

Wie is „oorlogsmisdadiger"?

„Oorlogsmisdadiger" is een nieuw begrip.

Enige tijd geleden werd in het leven geroepen de „United Nations Commission for the Investigation of War Crimes".

Verder heeft de Londense „International Assembly" een afdeling genaamd: „Committee on War Crimes".

In de officiële en semi-officiële verklaringen betreffende berechting van oorlogsmisdadigers, is tot dusverre geen omschrijving van het begrip „War Crime" te vinden.

Niettemin is het nodig, dat men zich omtrent dit begrip bezinne.

Is het voldoende, onder „oorlogsmisdaad" te verstaan: die strafbare feiten, die gericht zijn tegen de veiligheid van de Staat, de openbare orde of het openbaar gezag?

Neen: ieder strafbaar feit kan onder bepaalde omstandigheden een oorlogsmisdrijf zijn. Degenen, die zich, profiterend van hun tijdelijke machtspositie in het bezette land, schuldig maken aan vermogensdelicten, zedendelicten, delicten tegen het leven of de vrijheid, behoren straks als „oorlogsmisdadigers" gebrandmerkt te worden.

Verder zal iedere vorm van medewerking bij landverraad, al dan niet omschreven in de tot dusverre bestaande Wetgeving, de „oorlogsmisdaad" moeten worden beschouwd, zulks met terzijde stelling van elk verbod van terugwerkende kracht.

Het zal dus noodzakelijk zijn, dat de Verenigde Naties hun nationale wetgevingen aan deze behoeften zullen aanpassen. Deze aanpassing is mede geboden met het oog op uniformiteit van de verschillende wetgevingen, en tevens invoering — waar nodig — van doodstraf en dwangarbeid. Bovendien zullen in de verschillende landen gerechten in het leven moeten worden geroepen, met vaststelling van de wijze van procederen en het bewijsrecht; het is duidelijk, dat niet mag voorkomen, dat een oorlogsmisdadiger, wiens schuld vaststaat, op zuiver formele gronden zijn straf ontloopt.

Verdere beschouwing op dit punt zou ontaarden in gissing. Immers de Comité's die in opdracht van de Verenigde Naties de boven aangevoerde vraagstukken in studie hebben genomen, maakten tot dusver slechts bekend, dat de Verenigde Naties haar nationale wetgevingen aan de behoeften zullen aanpassen, en publiceerden geen verdere gegevens.

Wel kunnen onder het oog worden gezien de navolgende vragen:

Hoe is de internationale distributie van rechtsmacht te onzent geregeld? Welke internationale rechtshulp kent men, en hoe kan in de hierin bestaande leemten worden voorzien?

WERKING VAN DE STRAFWET NAAR PLAATS [1]).

Tot bepaling van omvang van de werking van de strafwet naar plaats bestaan verschillende systemen, te weten:

het landgebiedsstelsel (territorialiteitsstelsel) ;

het actieve persoonlijkheidsstelsel (nationaliteitsstelsel);

het beschermingsstelsel (passieve nationaliteitsstelsel);

het wereldstrafrechtsstelsel (universaliteitsstelsel).

Het landgebiedsstelsel of territorialiteitsstelsel.

De toepasselijkheid van de strafwet wordt bij uitsluiting bepaald door de plaats van het strafbaar feit. Is deze gelegen op het grondgbied [2]) van de Staat dan is de nationale wetgeving toepasselijk.

Dit stelsel gaat uit van het beginsel, dat de souvereiniteit van de Staat geldt op zijn territoir, en beoogt, de zich op dat territoir bevindende rechtsbelangen te beschermen.

Van belang is dus de vraag: Welke is de plaats van een straf baar feit?

De Hoge Raad der Nederlanden leert, dat de plaats van een strafbaar feit is: de plaats, waar datgene, dat zijnerzijds tot het plegen van het feit vereist wordt, door den dader persoonlijk is volvoerd; heeft de dader echter gebruik gemaakt van een instrument, dan wordt als plaats van het strafbaar feit aangemerkt de plaats, waar dit instrument zijn uitwerking gehad [3]).

Het is dus — hoewel geen regel — mogelijk, dat de plaats van het strafbaar feit een andere is dan die, waar de dader zich bevindt.

Trekt de dader, staande op Duits territoir, door middel van een touw een paard, dat zich op Nederlands territoir bevindt, over de grens, dan is niet het Duitse territoir, maar het Nederlandse aan te merken als de plaats van het feit. Aldus de Hoge Raad in het tweede arrest bij de voetnoot aangehaald.

---

1) Gegevens omtrent vigerend stellig recht werden ten dele ontleend aan Simons-Pompe: „Leerboek van het Nederlandse Strafrecht".

2) Bij het territoir zijn te rekenen: de territoriale wateren (3 mijlen van de laagste waterlijn af) en de lucht boven land en territoriale wateren.

3) Hoge Raad 16 October 1899 Weekblad van het Recht No. 7347.

Hoge Raad 6 April 1925 Weekblad van het Recht No. 9764.

Hoge Raad 2 Januari 1923 Weekblad van het Recht No. 11028.

Een der Helleense guerrillero's, bewapend om naast haar landgenoten te vechten, staat hier naast een typische guerrilla-vechter. Op de achtergrond bevinden zich enkele inheemse Hellenen, die zich in de bergen voor de Duitsers schuil houden. Deze foto werd vrijgegeven door het Helleense Informatiebureau.

Het actieve persoonlijkheidsstelsel of nationaliteitsstelsel.

Hier hangt de toepasselijkheid geheel en al af van de nationaliteit van den dader.

Zo kan bv. de Nederlander, die in het buitenland bigamie pleegt, in Nederland worden gestraft.

Het beginsel, waarop dit stelsel is gebaseerd, is, dat de onderdanen van een Staat aan zijn voorschriften kunnen worden onderworpen, waar ze zich ook bevinden.

Het beschermingsstelsel of passieve nationaliteitsstelsel.

De werking van de strafwet hangt in het beschermingsstelsel af van het aangetaste rechtsgoed. [4]

Bijvoorbeeld: de vreemdeling, die zich in het buitenland schuldig maakt aan valsheid in schuldbrieven van de Nederlandse Staat, wordt daardoor onderworpen aan de Nederlandse strafwet.

Dit stelsel steunt op het beginsel, dat de Staat de werking van zijn wetten zo ver mag uitstrekken als nodig is voor de bescherming van zijn rechtgoederen.

Het wereldstrafrechtsstelsel of universaliteitsstelsel.

Hier kan iedere Staat, onverschillig waar, door wien of tegen welk rechtsgoed het feit is gepleegd, op den dader zijn nationale strafwet toepassen.

Veronderstel, dat een Griek zich in Chinese wateren tegenover een Frans schip aan zeeroof schuldig maakt, en later in Nederland door de politie wordt aangehouden. Op dezen misdadiger is de Nederlandse strafwet toepasselijk.

Het principe van dit stelsel is, dat sommige misdrijven over de gehele wereld als dermate onwenselijk, gevaarlijk en laakbaar worden beschouwd, dat iedere Staat, zodra hij den dader kan grijpen, bevoegd is, dezen te straffen [5]).

* * *

Hoe is nu in Nederland de omvang van de werking van de strafwet naar plaats geregeld? [6])

Het antwoord hierop wordt hoofdzakelijk gegeven in de eerste titel van het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht.

Als hoofdregel volgt de Nederlandse wet het landsgebiedsstelsel. De voornaamste regel is dus: is de plaats van het strafbaar feit op Nederlands territoir gelegen, dan is de Nederlandse strafwet van toepassing.

Is de plaats van het strafbaar feit gelegen **buiten** Nederlands gebied, **dan** vindt als hoofdregel de Nederlandse strafwet geen toepassing.

Toch zijn er gevallen, waar de Nederlandse Wet kan worden toegepast, ook al is de plaats van het strafbaar feit buiten Nederlands gebied.

Dit komt, omdat het territorialiteitsstelsel ten onzent aangevuld wordt met alle 3 andere stelsels: het nationaliteitsstelsel, in mindere mate het beschermingsstelsel, en — sporadisch — het universaliteitsstelsel.

Enkele voorbeelden, waarbij de Nederlandse strafwet buiten de landsgrenzen werkt, werden boven **gegeven.**

Het belangrijkste geval van werking buiten eigen grenzen is wel de regel, dat iedere Nederlander [7]), die een misdrijf pleegt in het buitenland, indien de buitenlandse wet dat feit ook strafbaar stelt, in Nederland kan worden vervolgd.

Dit is gedaan, omdat zo'n misdadiger anders, door naar Nederland te vluchten, zich straffeloos zou stellen. Immers als Nederlander mag hij — zoals hieronder wordt uiteengezet — niet aan de buitenlandse autoriteiten worden overgeleverd; kon hij in Nederland niet vervolgd worden, dan ware hij straffeloos.

BEPERKINGEN VAN DE WERKING VAN DE STRAFWET.

De omvang van de werking van de strafwet wordt beperkt door tweeërlei uitzonderingen:

a. Volkenrechtelijke
b. Staatsrechtelijke.
A. **Volkenrechtelijke uitzonderingen.**

De volkenrechtelijke gewoonte, een zeer voorname rechtsbron op dit gebied, geeft bepaalde beperkingen van de omvang van de werking van de nationale strafwet. Deze beperkingen worden (krachtens positief wetsartikel) door de Nederlandse wet gerespecteerd.

Deze internationaal erkende uitzonderingen zijn:

1o. vreemde staatshoofden met familie en gevolg;
2o. vreemde diplomaten bij het Nederlandse Hof met familie en officieel personeel;
3o. zelfstandige vreemde troepen in formatie [8]).

Deze zijn onttrokken aan de werking van onze strafwet.

4o. Vreemde gezantschapsgebouwen en vreemde oorlogsschepen, zijn exterritoriaal, d.w.z. zijn geen Nederlands grondgebied.

B. **Staatsrechtelijke uitzonderingen.**

1o. De regerende Koning (Koningin) en de Regent (Regentes) zijn aan de werking van de Strafwet onttrokken.

2o. De parlementaire onschendbaren genieten hetzelfde privilege [9]).

3o. Tijdens godsdienstoefeningen zijn kerkgebouwen immuun.

Of al deze uitzonderingen na de oorlog moeten blijven bestaan is een vraag, die buiten het kader van dit artikel gelegen is. Zeker is, dat Duitse diplomaten en hun beambten zich hun geprivilegieerde positie onwaardig hebben betoond!

Tot de taak van de officiële Geallieerde Commissies nu zal het behoren, de competentie-artikelen zodanig te formuleren, dat **iedere** oorlogsmisdadiger, waar hij zich ook bevinde, en waar ook de plaats is van het gepleegde feit, berecht zal kunnen worden door een van de Verenigde Naties [10]). **De fout,** na Wereldoorlog I begaan, om Duitsers door hun eigen gerechten te laten berechten, zal thans ongetwijfeld worden **voorkomen.**

De gerechten in de overwonnen gebieden moeten ten aanzien van oorlogsmisdadigers incompetent worden verklaard.

Bevindt nu een oorlogsmisdadiger zich op het territoir van de bevoegde Staat, dan is er geen moeilijkheid bij de berechting; de Staatspolitie zal den man inrekenen en geleiden voor den bevoegden vervolgingsambtenaar.

Is de delinquent aangetroffen op het gebied van den verslagen vijand, dan is er **ook geen** zwarigheid; immers **een van de voorwaarden** voor **het staken** van de vijandelijkheden zal zijn: het overleveren van de oorlogsmisdadigers [11]).

Ook is de zaak eenvoudig, als de verdachte zich bevindt op het territoir van een van de andere Verenigde Naties, want **tussen** deze is momenteel, naar kan worden aangenomen, een overeenkomst in voorbereiding, daartoe strekkende, dat de Verenigde Naties elkander desgewenst over en weer oorlogsmisdadigers zullen overdragen [12]).

Anders ligt de zaak, wanneer de oorlogsmisdadiger zich bevindt op het gebied van een neutrale Staat.

In dit verband moet worden nagegaan, welke rechtshulp alsdan kan worden verwacht.

(Wordt vervolgd).

---

[4]) Rechtsgoed is: door het recht beschermd goed.

[5]) Enkele strafbare feiten zijn gebracht onder dit stelsel, hoewel zij niet van zodanig onmenselijke aard zijn; dit is het gevolg van een tractaat, bestemd tot het tegengaan van valse munterij.

[6]) De overzeese delen van het Koninkrijk kennen regelingen, die — mutatis mutandis — gelijk zijn. Aangetekend zij evenwel dat in het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao bij de behandeling van het actieve persoonlijkheidsstelsel niet wordt gesproken van nationaliteit, maar van ingezetenschap.

[7]) In Curaçao: ingezetene.

[8]) Uit deze summiere opsomming ware geen foutieve conclusie te trekken ten aanzien van de alhier vertoevende vreemde troepen. Deze materie bevat vraagstukken van zeer diepgaande aard.

[9]) Zij, die lid zijn van volksvertegenwoordigende Colleges (bv. Kamers der Staten-Generaal, Staten van Curaçao) kunnen voor hetgeen zij in de vergadering van deze colleges zeggen, niet strafrechtelijk worden vervolgd (Parlementaire onschendbaarheid). Dit is gedaan, om den volksvertegenwoordiger vrij en zonder angst voor strafvervolging te kunnen laten spreken. Misbruiken worden door den Voorzitter van het betreffende College beteugeld.

[10]) Generaal Marcel de Baer, over wien hieronder meer volgt, heeft voorgesteld, de voornaamste oorlogsmisdadigers, te weten Hitler, Mussolini en anderen, die niet tegen een specifieke rechtsorde, maar tegen het gehele mensdom hebben misdaan, niet te onderwerpen aan de regels voor berechting van gewone oorlogsmisdadigers, maar te leiden voor een internationaal samengesteld gerecht, waarin zitting hebben vertegenwoordigers van elk der Verenigde Naties.

[11]) Verklaring van den Britsen Lord Chancellor dd. 8 October 1942.

[12]) Marcel de Baer, Belgische afgevaardigde in de „Commission for the Investigation of War Crimes", en voorzitter van het „Committee on War Crimes" in blad „Belgium", 1943 No. 111 pag. 469 vlgg.

Staten van Curaçao.

Vergadering op DONDERDAG, den 20sten APRIL 1944, des namiddags te 3 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. **Ingekomen stukken.**
2. **Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de „Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943" (P.B. 1942 No. 247) (1943—1944—65).**
3. **Ontwerp-landsverordening tot het heffen van 150 opcenten op de aanslagen in de winstbelasting, betreffende tijdvakken, eindigende tusschen 30 Juni 1943 en 1 Juli 1944 om de vermeerdering van uitgaven tengevolge van den oorlogstoestand op te vangen (1943—1944—69).**
4. **Ontwerp-landsverordening tot heffing van een oorlogsbelasting op het inkomen (1943—1944—75).**
5. **Ontwerp-landsverordening tot tijdelijke verhooging van de ten laste van het Algemeen Curaçaosch Pensioenfonds komende pensioenen en tot invoering van een bijzonderen toeslag op deze pensioenen (1943—1944—82).**

De Griffier,
G. J. FERGUSON.

Hierbij geven wij kennis van het plotselinge overlijden van Onzen geliefden vader

FEDERICO VISSER

De teraardebestellingzal plaats hebben Morgen om 8 uur v.m

STERFHUIS:
St. Elisabeth Gasth.

Namens de Familie
Benny Visser
Luis Goeloe
A. M. Visser
Johan Evertz

BOVENWINDEN

GUANO OP SABA.

Ongeveer 40 jaar geleden kwamen 3 mijn ingenieurs naar Saba teneinde de mogelijkheid van zwavelverscheping te onderzoeken.

Ongeveer 200 werklieden werkten, doch moesten na ongeveer 2 jaar werk opgeven, daar de verschepingsmoeilijkheden **te groot** en te veel waren, daar de mijn tegen de berg gelegen is en men geen mogelijkheid zag om de zwavel die in bijna zuivere vorm gevonden wordt te verschepen op een minst kostbare manier.

Er is, misschien vandaag met moderne machines wellicht iets te bereiken. Volgens old timers zou er een werkverschaffing kunnen zijn van vier à vijf honderd mensen welke een grote uitkomst zou zijn voor Saba, dat zeker niet meer dan twaalf à dertien honderd inwoners telt. [Op 31 Juli 1943 was het 1229 — Redactie].

De mijnontginningsmogelijkheden op St. Maarten **zijn echter** veel beter, daar de mijn niet ver van de haven is en vlak bij het nieuwe vliegveld bij Simon bay.

Ongeveer 70 jaar geleden werden door de heren, James Medic Spence F.R.G.S., F.L.G. en G.A. Liebig. Ph. D., de volgende rapporten uitgebracht, die een licht werpen op de qualiteit en de hoeveelheid guano, die op St. Maarten aanwezig waren en waarschijnlijk nog zijn.

Ook Prof. Snowden Piggot wiens rapport bekend is schrijft dat „according his analysis, the phosphate contains 89% bone phosphate" en verder zegt zijn rapport:

„We deem these analysis quite sufficient to prove beyond question the great superiority of this phosphatic guanos from the Caribbean sea, therefore further comment on its commercial value is unnecessary".

Het rapport van James Medic Spense, F.R.G.S., F.L.G. welke te uitvoerig is om te **beschrijven** eindigt met „and phosphate of that degree of richness will be worth in England thirty-three dollars, gold per ton.

Bovenstaande is een klein excerpt uit een rapport uitgebracht zoals gezegd, ongeveer 70 jaar geleden en indien er **belangstellenden** zijn, wordt het boekje gaarne ter inzage gegeven, daar het volgens mij, een groot belang voor St. Maarten zou kunnen zijn.

Nabij de plantage „de Hoop" gelegen dicht bij de Black rock niet ver van Philipsburg is er een mijn of deposit van Manganes erts.

Veel is hier omtrent niet bekend. Doch geloof ik dat het de moeite waard is om er een onderzoek naar in te stellen, teneinde St. Maarten werk te verschaffen hetgeen de inwoners en het Gouvernement ten goede komt. Ook de zoutpannen op St. Maarten, gezien de gunstige ligging van dat eiland, zouden, indien zij met moderne hulpmiddelen bewerkt zouden worden, zeer zeker een bestaan kunnen geven aan een groot deel van de bevolking.

Zout daar geoogst, gewassen gemalen en verpakt zou op de Benedenwindse eilanden en in Suriname zeker afzet vinden. Ook grof zout kan, indien de middelen hiervoor aan de hand werden gedaan, beter geoogst en verscheept kunnen worden.

Louis Posner.

ONS KONINKRIJK

ECONOMISCHE EENDRACHT VAN WEST-INDIË.

In een artikel, getiteld „Economische eendracht van West-Indië", schrijft de „**Journal of Commerce**" dat concrete voorstellen die op de eerste bijeenkomst der West Indische Conferentie worden gedaan het waarschijnlijk maken, dat een economische samenwerking tussen de eilanden zal tot stand komen onder auspiciën van de Commissie. Nimmer te voren hebben vertegenwoordigers van koloniën elkaar ontmoet om gezamenlijke vraagstukken te bespreken en voor velen is dit een aanduiding dat men in de nabije toekomst tot regionale samenwerking zal komen. Grootscheepse plannen ter bevordering van handel, industrie, openbare werken, voedselproductie zijn door de afgevaardigden besproken. Het programma voorziet streven naar zelfvoorziening der eilanden onderling en verbetering der betrekkingen met elkaar. Daar de Conferentie een uitsluitend adviserende rol heeft, **zijn de resoluties** gericht **op uitbreiding van de** handel binnen het Caraïbische gebied en afschaffing van invoerrechten op levensmiddelen binnen het gebied voortgebracht, van aard eerst op lange termijn een oplossing te brengen aan de voedselschaarste.

Het aanwakkeren van eigen voortbrengst beschouwt het blad van verreikend **belang, daar de** voorwaarden in vele streken gunstig zijn. Ook is het gedurende de oorlog van groot belang, dat het Caraïbische gebied zichzelf bedruipt en geen voedsel nodig heeft dat voor Europa bestemd

HET KRUIS VAN VERDIENSTE.

Te Sydney ontvingen de officieren L. C. Cardia en H. W. Voigt van de K.P.M. het Kruis van Verdienste uit handen van den consul-generaal J. B. D. Penniek. Cardia hielp op behendige en moedige wijze een mijnveger die in gevaar verkeerde en bracht het schip in veiligheid. Voigt bood hulp aan een ander schip, dat in de Milnebaai door een duikbommenwerper in brand was geschoten (Aneta).

NU VECHTEN OM HET BESTAAN.

In de „Zwarte Soldaat" is een artikel verschenen, **waarin o.m.** te lezen staat: „Met het oog op onze gedunde rangen is het nodig de oorspronkelijke vorm en de oefening van de Stormtroepen te wijzigen". Een oproep wordt gedaan aan alle leden om de bijeenkomsten bij te wonen. „Het helpt niet om te praten over de goede oude tijd, toen de vechtlust zo groot was en zoveel bereikt kon worden; **wij moeten het** onze doen om te blijven bestaan en de geest ook in de veranderde omstandigheden weten te handhaven". Het blad doet wel een poging om uit te leggen hoe het komt, dat het aantal leden verminderd is, maar schrijft niet over de oorzaak van het verflauwen van de geestdrift en de vechtlust.

WILLY DERBY OVERLEDEN.

De Nederlandse cabaretzanger, Willy Derby, is volgens een bericht uit Londen in Nederland overleden.

HET ALGEMEEN HANDELSBLAD TEGEN DE SYNODE.

Een regering, die volgens de principen van **het** nationaal-socialisme **regeert,** kan niet beschouwd **worden als godvrezend** zegt een herderlijke brief, die door de Synode van de Nederlandse Hervormde Kerk werd bekend gemaakt. **Het Algemeen** Handelsblad heeft deze brief afgedrukt en levert er critiek op; o.m. schrijft het blad, dat het niet aan te nemen is, dat de gelovigen zich aan de voorschriften van de Synode zullen houden die o.m. het doopsel weigert van kinderen wier ouders nazie zijn en geen huwelijk van nazies in wil zegenen, die uniformen en vlaggen van de nazies verbant uit de kerken. De kleine groep volgelingen van den „marxistischen theoloog Karl Barth **heeft het** heft in handen genomen in de Nederlandse Hervormde Kerk. gaat het Handelsblad verder, en heeft van de Synode **de spreekbuis** van het anti-**naziesme** gemaakt. In de brief der Synode staat o.m. te lezen: **De nazies** hebben een andere God dan die van de H. Schrift en de nazieleerstellingen zijn onverenigbaar met die van den gelovigen Christen (Aneta).

VERLOOFD
ELSA C. GOESSENS
EN
JACOBUS TAFFIJN.
CURAÇAO 15 APRIL 1944.

OVERHANDIGING GELOOFSBRIEVEN.

Jonkheer Snouck Hurgronje, de nieuwe Nederlandse gezant te Ottawa, heeft Donderdag jl. zijn geloofsbrieven aan den Gouverneur-Generaal van Canada, den Hertog van Athlone, overhandigd. De gezant verklaarde bij deze gelegenheid, dat Nederland een diepe bewondering heeft voor de reusachtige oorlogsinspanning van Canada en de heldenmoed, waarmede de Canadese soldaten de strijd tegen den vijand der mensheid hebben aangebonden.

De Gouverneur-Generaal antwoordde, dat het Canadese volk met sympathie en bewondering het heldhaftig verzet van het Nederlandse volk tegen den aanvaller volgt en er trots op is samen te strijden (Aneta).

SCHAKEN.

Naar „De West" vermeent, speelde de Heer L. Kanteman twee partijen schaak tegen Mr. Sylvain Groen, één van de sterkste spelers van Curaçao. De strijd eindigde 1—1.

EXTRA TOELAGE VOOR HET DODEN.

Duitse en Nederlandse leden van de S.S. krijgen een extra toelage en vervolf voor het doden van gevangenen, die trachten te ontsnappen. Het sluikblad „Het Parool" verstrekt inlichtingen hierover naar aanleiding van een artikel verschenen in de N.S.B.-pers onder de titel: „Achterblijvers meldt u nu." Dit artikel is een beroep op Nederlanders tussen 18 en 30 jaar om lid te worden van de S.S.

„Het Parool" schrijft, dat de S.S. leden geoefend worden om gevangenen bij de minste verdenking, dat zij trachten te vluchten, neer te schieten. „Op die manier wordt het communistische gevaar bezworen", merkt het sluikblad op. Voor iederen neergeschoten gevangene wordt een premie van 25 gulden uitbetaald, maar de gevangenen gevoelen er niets voor om zich aan een dergelijk gevaar bloot te stellen. De S.S. mannen trachten nu de gevangenen naar de prikkeldraad-afsluitingen te lokken. Ook scheppen de bewakers er genoegen in hun honden er op af te richten mannen in gevangeniskleren aan te vallen.

DOCTOR VAN DER AA OVERLEDEN.

Doctor Jan Simon van der Aa, vroeger Secretaris-Generaal der Internationale Commissie, is op 78-jarige leeftijd overleden. Hij was Hoogleraar te Groningen van 1906 tot 1930 en heeft vele boeken op het gebied van Internationaal Recht uitgegeven.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Hoewel geen winkelier of niet-Nederlander zijnde, treffen mij meermalen de onjuiste voorstellingen, die gemaakt worden omtrent diegenen, die dank zij noeste ijver en doorzettingsvermogen, het hier op Curaçao, tot zekere welstand hebben gebracht, de een in wat mindere de ander in sterkere mate.

De meesten dezer klagers praten na wat zij door anderen wel eens horen zeggen, nl. dat deze winkeliers de reeds bij hun komst hier gevestigde neringdoenden beconcurreerden, waardoor men bij de eersten artikelen kon verkrijgen, waarvoor de anderen het dubbele zouden berekenen, doch beweren tegelijkertijd, dat zij door overmatige winsten, snel rijk geworden **zouden zijn.**

Geen van beide voorstellingen is juist.

Curaçao was een eiland, dat dank zij zeer gunstigen omstandigheden, voorbeschikt was tot grote welvaart te komen. Een terrein, dat voor ca. 15 jaar braak lag en beploegd kon worden door ieder die vaardig en bereid was hieraan mede te werken.

De toen reeds hier woonachtigen, die daarvoor de benodigde capaciteiten hadden, **hebben op** zakelijke wijze gebruik gemaakt deze conjunctuur te benutten en tot welstand te komen.

Dat zij hiermede het alleenvestigingsrecht van zaken verovend hadden, zal wel door niemand en zeker niet door de meesten dezer zakenmensen zelf beweerd willen worden.

Dank zij onze democratische grondwet was het mogelijk, dat mensen, die door toen reeds in die landen waar zij vandaan kwamen, opkomende anti-stemmingen zich aldaar niet behaaglijk gevoelden, zich hier, zonder enige beperking, óók op zakelijk gebied, konden vestigen.

Men stelle het echter niet voor alsof deze mensen hier aan land stapten en reeds korte tijd later in prachtige auto's rondreden en in grote huizen woonden. Het tegendeel is waar, de meesten dezer hebben na jaren hard werken bereikt wat zij nu zijn en er zeer veel toe bijgedragen de Curaçaose welvaart te vergroten. Curaçao behoeft er zich dus niet over te beklagen deze self-made men, die in alle opzichten hun plichten als burgers loyaal nakomen onder haar bewoners te mogen rangschikken.

Fr. H.

Buitenland.

REDE VAN DE AARTSBISSCHOP VAN YORK.

e Anglicaanse Aartsbisschop York, Cyril Forster Garbett, t in een radiorede uit de ca-draal te Washington de waar-wing gericht tot de Geal-rden, dat de samenwerking er hen moet voortduren na beëindigen van de oorlog. et mensdom zal niet gered den van een nieuwe catastro-, tenzij de samenwerking tus-de Geallieerden voortduurt g nadat de kanonnen hebben gehouden te vuren en alle lan-ertoe zijn gebracht boven de wet van rechtvaardigheid erkennen, gelijk elk moet er-nnen. Wij moeten vastbeslo-zijn de overwinning te ge-uiken om voor het mensdom ede, rechtvaardigheid, vrijheid n vrees, gebrek en verdrukking verzekeren.

Als wij de overwinning binnen s bereik hebben moeten wij ar niet gebruiken om wraak te men, hoewel een strenge ver-lding moet vallen op hen die huldig zijn geweest aan wrede, ove misdaden tegen de mens-id. Wij moeten haar niet ge-uiken om rijkdommen en gebie-n voor onszelf te nemen. Wij oeten haar niet gebruiken om mmerciële of betere voordelen oor onszelf te verkrijgen. Wij oeten haar niet gebruiken voor s eigen gerief" (Washington, P) 16.4).

GESLAAGDE UITVAL.

Daniel de Luce seint van het trandhoofd van Anzio in een ertraagd telegram van Zater-ag:

Noordamerikaanse tanks en oetvolk drongen tot een diepte an 4 kilometer door in de Duit-e kuststellingen ten Oosten van et Mussolini-kanaal in de och-end van heden in een uitval waarbij 61 gevangenen genomen werden zonder dat de Geallieer-den een enkele man verloren. De uitval was de meest schitterende onderneming, welke aan het front op het strandhoofd in vele dagen tijds gezien werd. Om vijf uur begon de aanval met Sherman-tanks en tankverdelgers die van vlootkanonnen gebruik maakten en de vijandelijke voorposten op korte afstand onder vuur namen. Een [illegible] aanval drong door een reeks versterkte huizen en mijnenvelden heen tot het wegenkruispunt nabij Fogliano Lagona, terwijl een andere binnendrong in Cerreto, ook een versterkt dorp nabij Littoria. Hoewel twee pantservoertuigen beschadigd werden door mijnen en de vijand een hevig defensief vuur met zijn geschut afgaf keerden alle troepen terug met nauwelijks een schrammetje na de zending met succes voltooid te hebben. Tot de 61 gevangenen behoorden 16 Italianen. De Duitsers die geen vertrouwen hebben in hun fascistische bondgenoten bemannen belangrijke voorposten meestal met troepen, die ten minste voor twee-derden uit Duitsers bestaan. Tot de buit behoorden geweren, machinegeweren, ammunitie, mijnen en anti-tank raketten (Op het strandhoofd van Anzio, (AP) 16.4).

VERSTERKINGEN.

Een zegsman in het Hoofdkwartier van Admiraal Lord Louis Mountbatten, dat thans naar het eiland Ceylon is overgebracht, deelde mede, dat versterkingen de Britse en Indische troepen in de Imphal-sector van de staat Manipur hebben bereikt. De zegsman verklaarde, dat de Geallieerden thans gereed zijn voor een beslissende slag tegen de Japanners, die tot dicht bij Imphal zijn genaderd. Late berichten van het front zeiden, dat de Japanners tot stand zijn gebracht aan de rand van het vlakke terrein voor Imphal en hevige verliezen leden onder de bestoking van de Geallieerde vliegtuig en artillerie (New Delhi, (AP) 16.4).

TORNADO.

Het Noordamerikaanse Rode Kruis maakte bekend, dat een tornado (wervelwind), welke kort na middernacht in het Oosten van Georgia en het Zuid-Oosten van South Carolina woedde, op zijn minst 31 personen doodde en ongeveer 300 verwondde in zes gemeenten. De hevige storm ontwrichtte de verbindingen en er zijn nog geen volledige berichten uit het getroffen gebied beschikbaar. De stad Royston in Georgia werd biezonder hevig getroffen door de storm. De tornado baande zich een weg recht door de stad. Velen der gewonden verkeren in ernstige toestand (Washington, (AP) 16.4)

HET FINSE ANTWOORD.

Zweedse berichten uit Helsinki deelden mede, dat het Finse antwoord op Moskou's laatste wapenstilstandsvoorwaarden reeds verzonden is en dat naar verwachting de Finnen later een communiqué over deze quaestie zullen uitgeven (Stockholm, (AP) 16.4).

VERRICHTINGEN VAN DE LUCHTMACHT.

Als volgt luidt een communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart: „Gistermiddag vernielden Mosquito's van de Koninklijke Canadese luchtmacht op patrouillevluchten boven Frankrijk zonder verlies voor zichzelf 3 vijandelijke vliegtuigen in de lucht. Verschillende andere op de grond werden beschadigd" (Londen, (AP) 17.3).

WEER JODEN UIT NEDERLAND ONTVOERD.

De „Basler National Zeitung" meldde een nieuwe ontvoering van Joden uit Nederland. Deze Joden meldden zich aan de inschrijvingskantoren aan in de veronderstellen dat zij naar Amerika zouden worden gestuurd ter uitwisseling van Duitse krijgsgevangenen. Berichten werden verspreid, als zou de Nederlandse regering elken Jood 1000 gld. geven om hiermede zijn nieuwe leven aan te vangen, zodra hij in Amerika was aangekomen. De bezettingsoverheden hebben in verband hiermede een nieuwe inschrijving op touw gezet, waarbij Joden, die ondergedoken waren, te voorschijn kwamen (Bern, (AP) 17.4).

SYNTHETISCHE RUBBER.

De „New York Times" verklaart, dat op de Internationale Olie Conferentie, die de volgende week te Washington begint, waarschijnlijk besloten zal worden of de synthetische rubberproductie beschermd zal worden in de toekomst. De Noordamerikanen zouden de vraag naar voren brengen op deze besprekingen of het winnen van rubber uit petroleum door het instellen van beschermende tarieven in de hand zal worden gewerkt. Wanneer men van plan is door geheel de wereld olie-voorraden te vormen, zegt de Times, is het niet logisch, dat men een gedeelte der voortbrengst gaat besteden aan het fabriceren van synthetische rubber, terwijl men elk jaar het natuurlijke product uit de rubberplantages kan betrekken. Vooral Nederland en Groot Britannië hebben op dit gebied grote belangen omdat zij de grootste rubberplantages bezitten en de Verenigde Staten de beste afnemers waren.

Curaçao.

ELIHU STONE NAAR CURAÇAO EN ARUBA.

Als vertegenwoordiger van het Palestina Opbouwfonds.

Naar wij vernemen is uit Washington met bestemming Curaçao vertrokken de heer **Elihu Stone**, vooraanstaand Noordamerikaans rechtsgeleerde en politicus.

De heer Stone heeft vooral naam gemaakt als Federal-Prosecutor en lid van de Legislative Council van Massachussets. De laatste tijd heeft hij zich gewijd aan de propaganda voor het „Keren Hayesod" (Palestina Opbouw Fonds) in welke hoedanigheid hij op verzoek van het hoofdbestuur van deze [illegible] een reis maakt naar Jamaica, Curaçao en Panama. De heer Stone stelt zich voor in deze landen voordrachten over het Palestinawerk te houden teneinde daarvoor meer geldelijke steun te verwerven.

Men schrijft ons, dat hij een zeer belangrijke figuur in het Noordamerikaanse diplomatieke leven is en ook in de Zionistische beweging een vooraanstaande plaats inneemt.

Stone is bekend als een nuchter denker, een boeiend redenaar, een groot paedagoog en een zeer begaafd journalist. Zijn Joodse opleiding genoot hij aan een bekende Talmoed-school en als Hebraïcus is hij iemand, die de hechte basis van de oude school weet te combineren met de tendenzen der moderne cultuur.

Het bezoek van Elihu Stone aan Curaçao en Aruba, dat tegen Dinsdag 18 April as. verwacht wordt en vermoedelijk tien dagen zal duren, zal stellig in de kringen, die zich voor het Palestinawerk en het refugiëvraagstuk in het algemeen interesseren, van veel betekenis worden geacht.

CARLO LITEN VANAVOND IN ASIENTO.

Hedenavond om 20.30 uur zal Carlo Liten optreden in de Club Asiento te Emmastad. Introductie is toegestaan. De entree-prijs is 1 gld. per persoon, welk bedrag geheel ten bate komt van het Belgische Rode Kruis.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C. Uitslag voetbalwedstrijden:** Mobilia — Kortijn Combinatie 0—4; Neptunus — D.S.C. 5—0; Jong Bonaire — Ecuador 1—1.

Na afloop van de laatste wedstrijd werd aan Jong Bonaire, kampioen van de afdeling voetbal, een beker uitgereikt.

CURAÇAO — ZUID-ITALIË.

Postverbinding-hersteld.

De postdirecteur schrijft:

Hierbij heb ik de eer u mede te delen, dat de postverbinding met een gedeelte van Zuid-Italië is hersteld en dat er thans weer brieven naar de hierna volgende provinciën in Zuid-Italië mogen worden verzonden, alsmede naar Sardinië en Sicilië, t.w. Bari, Brindisi, Catanzaro Cosonza, Locco, Mayora, Potenza, Regio di Calabria, Solerno en Taranto.

Slechts brieven en briefkaarten kunnen worden aangenomen. De inhoud dezer brieven en briefkaarten mag alleen van persoonlijke aard zijn en mag geen betrekking hebben op financiële of commerciële handelingen. Zij mogen niet worden aangetekend. De verzenden geschiedt via Londen.

PRINSES JULIANA WANDELMARS.

Het Bestuur van de Sportvereniging „Groot Kwartier" verzoekt beleefd de aandacht voor de „Prinses Juliana Mars", welke het op 30 April as. organiseert ter gelegenheid van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana's verjaardag en ter viering van het eerste lustrum van de Vereniging „Groot Kwartier".

Alle te Curaçao wonende wandelliefhebbers worden hierbij uitgenodigd deel te nemen.

Doel: Het afleggen van een afstand van ± 15 km. voor jongens en meisjes van 8 t/m 15 jaar, en 25 of 35 km. voor zowel dames als heren van 15 jaar en ouder in wandeltempo, onder het volle behoud van het lichamelijk welzijn.

Deelneming: Elke vereniging en elk militair corps kan zich doen inschrijven. De kosten van deelneming bedragen voor deelnemers(sters) aan de ± 15 km. mars 25 cents, en voor deelnemers(sters) aan de 25 of 35 km. mars 75 cents per persoon, onverschillig of men individueel, in verenigings- dan wel in corpsverband wandelt. Het inschrijfgeld moet voldaan worden bij inlevering van de inschrijvingsformulieren.

Prijzen: a) Alle deelnemers, die de wandeling volbrengen, ontvangen een keurig uitgevoerd diploma met de beeltenis van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana.

b) De verenigingen en militaire corpsen, welke de beste praestaties leveren, komen in aanmerking voor een groepsprijs.

Route ± 15 km.: Terrein Groot Kwartier, Schottegatweg tot Cas Chiquito, Brionplein, over de Koningin Emmabrug, Pietermaai, Berg Altena, Schottegatweg tot Groot Kwartier.

Route ± 25 km.: Terrein Groot Kwartier, Schottegatweg tot Cas Chiquito, Villa Maria, oude weg naar Piscaderabaai tot hek, Van Slobbe Boulevard, Koningin Emmabrug, Pietermaai, Salinja, Caracasbaaiweg tot Politiepost Dominguito, binnenweg naar Santa Rosa, asphaltweg tot Zuikertuintje, Schottegatweg tot Groot Kwartier.

Route ± 35 km.: Deze mars is tevens bedoeld voor de candidaten voor het C.O.C. diploma, die zich aan de proef „Uithoudingsvermogen" wensen te onderwerpen. De route is als volgt: Terrein Groot Kwartier, Schottegatweg tot Politiepost Rio Canario, weg naar Santa Maria, Stenen Coraal (nabij Hato), Hatoweg terug tot de Schottegatweg en verder de route van de 25 km. mars.

De marsen vangen aan om 15 uur. Inschrijvingen voor deelneming worden gaarne vóór of op 23 April ingewacht bij C. van Buuren, Groot Kwartier 19.

Voor verdere bepalingen verwijzen wij naar de Reglementen van de Curaçaose Athletiek Bond.

OUDE KAARTEN EN PLATEN.

Het Comité ter bevordering van het welzijn van Nederlandse strijders, heeft in Mei 1942 te Londen een tentoonstelling gehouden van een 150-tal originele oude kaarten en platen van de Nederlanden, Provinciën, Graafschappen en Steden, zomede van de Nederlandse Overzeese Gewesten. De kaarten dateerden grotendeels uit de periode van 1500 tot 1700 en vele waren ontworpen door de meest beroemde cartographen, zoals Mercator, Willem Blaeu, Hondius, Jansonius, Ortelius en Waghenaar.

De gehele opbrengst van de op de tentoonstelling verkochte kaarten en platen, werd door het comité aangewend voor het welzijn van onze mannen van Zeeen Landmacht en van de Koopvaardij.

De tentoonstelling werd vereerd met een bezoek van Hare Majesteit de Koningin, terwijl Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard bij de opening aanwezig was.

Twee der mooiste kaarten uit deze collectie werden aan Hare Majesteit de Koningin aangeboden, in de vorm van een Nationaal Geschenk, waaraan een ieder kon bijdragen.

De belangstelling voor deze kaarten en platen was zó groot, dat het Comité besloot een 7-tal der meest belangwekkende te laten reproduceren.

De twee reproducties in kleurendruk zijn die waarvan de originelen als Nationaal Geschenk aan Hare Majesteit de Koningin werden aangeboden nl.:

1) Kaart der Nederlanden, omstreeks 1640 ontworpen door Willem Blaeu;

2) Een der oudste kaarten van het Verre Oosten, ontworpen door Ortelius in 1580.

Voorts omvat de serie reproducties van:

3) Kaart van Holland en West Friesland, door Willem Blaeu getekend omstreeks 1640;

4) De Provincie Zeeland, door Willem Blaeu uit ongeveer de-[illegible]

5) Riviergezicht op Rotterdam, met lofdicht op Erasmus;

6) Plaat van Amsterdam, de Dam door Clemendt de Jonghe;

7) Kaart van Curaçao, uit het einde der 18e eeuw.

Evenals het batig saldo van de tentoonstelling, komt ook de gehele netto-opbrengst van de verkoop dezer reproducties ten goede aan het Comité ter Bevordering van het Welzijn van Nederlandse Strijders, Secretariaat Newman Street, Londen, W. 1., Engeland.

De redactie mocht dezer dagen deze platen ontvangen en inderdaad het zijn prachtige platen, die zeer goed kunnen dienen als een schone wandversiering.

ARUBA

NEERLANDS A.B.C. BABYFONDS.

Het Paaslied.

Babyfonds met dankbaarheid,
Doet zijn taak naar waardigheid,
Met zijn groeiend kapitaal,
Wordt het langzaam sterk als [staal!
Straks met 't Roode Kruis aan [spits,
Ons verrezen Heer als Gids
Kiezen schepen 't ruime sop,
Met de Babyvlag in top!
Lieve menschen, doet Uw plicht,
Komt gespoed, den nood verlicht,
Van de Nederlandsche jeugd,
Jongens, meisjes schoon van [deugd,
Die nu zwichten onder leed,
Hoort ge niet hun droevig kreet?
Ruim wordt ge door God beloond
Als ge hun uw liefde toont.
Stapt heen over elk verdriet,
Heft aan het overwinningslied,
Nu onze helden fier en kloek,
t' Onheil duwen in een hoek,
En ons Land straks vrij van leed,
D'eereplaats opnieuw bekleed'
In de rij van Naties groot,
Naast zijn leger en zijn vloot!

Hoogst dankbaar is het Bestuur aan alle milde gevers in de afgelopen maand. In deze verantwoording zien wij met blijdschap de namen prijken van Gods Tempels hier, dank zij der belangstelling en activiteit van hun waardige voorgangers, de Eerwaarde Pastoors van Sabaneta en van de Noord, en de Dominee te Oranjestad. Biezonder verdienstelijk maakten zich de Dames Mevrouw Hofstee, Mevrouw Pietersz, Mevrouw Prins, Mevrouw Barbier, 2 jongedames Bislick en Juffrouw Geerman en den Heer L. Posner, die een verzameling hielden onder het Lago werkvolk. Aan allen gaan ons dankwoord en waardering.

Wat binnenkwam verleden maand.

Aruba Bank		
Vorige beleggingen	f	15.397.50
Aruba Rotary Club	„	250.00
Mevr. Wed. E. Rodriguez	„	10.00
Prot. Kerk O'stad (Ds. G. E. Alers)	„	250.00
Aruba Bank	**f**	**15.907.50**
Holl. Bank Unie		
Vorige beleggingen	f	3.575.00
Jamin Farid	„	50.00
Marcelo Carrion	„	50.00
J. A. Nieuw	„	50.00
Elias Berkley	„	25.00
A. in 't Veld	„	50.00
Eerw. Pastoor Rochmans, Parochie Noord	„	341.20
Eerw. Pastoor J. D. J. Jansen, Sabaneta	„	332.50
Collecte Lago	„	776.87
M. Veritas	„	10.00
Baby Bontekoe	„	5.00
B. Bislick	„	50.00
D. Bislick	„	10.00
C. Brouns	„	10.00
Holl. Bank Unie	**f**	**5.335.57**
Recapitulatie.		
Aruba Bank	**f**	**15.907.50**
Holl. Bank Unie	**„**	**5.335.57**
Totaal	**f**	**21.243.07**

MOORD.

In de nacht van Zaterdag op Zondag had er een moordaanslag plaats. Nadere biezonderheden konden wij nog niet te pakken krijgen, daar alleen de hoofdinspecteur tot het geven daartoe bevoegd is. De hoofdinspecteur was onmogelijk na herhaalde pogingen te krijgen.

BADOGLIO AF.

Badoglio en zijn cabinet zijn afgetreden. Victor Emmanuel gaf hem opdracht een cabinet op bredere grondslag te vormen met inachtneming van de wensen der verschillende politieke partijen (Londen, (AP) 17.4).

Laatste Nieuws.

— **De Geallieerde** patrouilles zijn agressief aan alle fronten in Italië. Zij drongen ergens diep in het vijandelijke gebied door en vernielden een opslagplaats van ammunitie; elders werd een kazemat met zijn verdedigers uitgeroeid. De Geallieerde luchtmacht in het Middellandsee Zeegebied voerde 1800 enkelvluchten uit, volgens het communiqué.

—De radio van Tokio zeide, dat het Geallieerde garnizoen te Imphal in Brits Indië versterkt is door versterkingen, die per vliegtuig van het Arakan-front werden aangevoerd. De Japanse strijdkrachten zouden de omsingelang van Imphal bijna voltooid hebben en de radio zeide, dat de slag binnen enkele dagen een hoogtepunt zal bereiken.

— **Londen** ontkent de berichten als zou Churchill binnenkort een bijeenkomst hebben met Roosevelt in het Caraïbisch gebied. Tot Zaterdag bevond de Premier zich ten minste nog in Groot Britannië.

Uit Stockholm wordt gemeld, dat 28 pakken met kaarten van het Centrale deel van Zweden, welke op weg waren naar het Duitse Hoofdkwartier te Oslo, Zaterdag te Helsingborg werden onderschept door Zweedse douane-beambten. In Zweden vraagt men zich af of de nazies misschien de invasie van Zweden voorbereiden. Het blad „Tidningen" van Stockholm zeide: „Het is duidelijk, dat de Duitsers nooit van plan waren de kaarten via Zweden te zenden en dat het gehele geval een vergissing van hen was."

— **De radio** van Rome zeide, dat Tito 300.000 man onder zijn bevel heeft in Joegoslavië, welke de weg moeten bereiden voor een Geallieerde invasie.

— **Reuters verneemt op goed gezag, doch zonder officiële bevestiging, dat Maarschalk Badoglio hedenmorgen het aftreden van het cabinet heeft aangeboden aan den Koning, die hem opdroeg een nieuwe regering te vormen.**

—Een communiqué uit het Hoofdkwartier van Mountbatten meldt, dat zeer hevige verliezen zijn toegebracht aan de Japanners en dat belangrijke stellingen veroverd zijn in doeltreffende verrichtingen ten Noorden van Imphal om de weg tussen Kohima en Dimapur van den vijand te zuiveren. Ten Noord-Oosten van Imphal hebben de Geallieerden hun stellingen in de omliggende heuvelen verbeterd.

DE HEER EN MEVROUW

H. D. SENIOR PIETERS

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

DONALD MORRIS.

San Pedro Hospitaal. Aruba 12 April 1944

Het Bewind van Eduardo Santos.

President van Colombia van 1938 - 1942.

Columbia is één van de meest democratische landen van Zuid-Amerika, maar de politiek neemt hier een veel belangrijkere plaats in, dan bv. in Nederland vroeger. Vooral in de laatste tijd heeft de politieke strijd zulk een heftig karakter aangenomen, dat het moeilijk is, den staatsman van den partijpoliticus te onderscheiden: men moet hier het verloop van deze strijd dagelijks meemaken, om dit ten volle te kunnen begrijpen.

Indien men de figuur van Dr. Santos in dit licht beschouwt, vooral gedurende de periode van zijn presidentschap, dan leert men hem eerst recht waarderen. Ex-President Santos is in 1888 geboren, studeerde en promoveerde te Bogotá tot doctor in de rechten en de staatswetenschappen. Hij heeft verschillende reizen naar Europa ondernomen, en heeft vooral in Frankrijk vertoefd. Hij is lid zowel als voorzitter van de Kamer van Afgevaardigden evenals van de Senaat geweest, en heeft ook het Voorzitterschap van het Hoofdbestuur van de Liberale Partij meermalen bekleed. Omstreeks 1913 kocht hij het dagblad „El Tiempo", dat toen een oplage van circa 300 exemplaren had, en wist dit onder zijn leiding, bijgestaan door zijn broeder Enrique Santos ook thans nog de meest gelezen journalist van Columbia, en Fabio Restrepo als administrateur, tot het grootste en invloedrijkste dagblad van het land op te werken. (Als interessante noot zij hier vermeld, dat „El Tiempo" geen boulevard-blad is geworden, en onderscheidt Columbia zich dus in dat opzicht gunstig van vele grote mogendheden, waar de pers met de grootste oplage zeker niet de waardigste toon en houding weet te bewaren).

Het optreden van Santos als vertegenwoordiger van zijn land voor het Hof van Internationale Justitie in Den Haag, zowel als afgevaardigde van zijn vaderland in verschillende afdelingen van de Volkenbond is niet alleen vaak een groot persoonlijk succes geworden, maar heeft ook zeer veel bijgedragen tot verhoging van het internationaal aanzien van Columbia. Biezonder succesvol was zijn verdediging van de Columbiaanse belangen bij de Bond gedurende het conflict met Peru, 1933 — '34.

Maar het hoogtepunt van Santos' carrière is ontegenzeggelijk zijn Presidentschap geweest, en ik moet zeggen, dat ik de grootste waardering voor zijn optreden als zodanig heb. Waar Columbia een land met practisch twee partijen is, die zoals gezegd elkaar fel bestrijden, is het uiteraard begrijpelijk, dat het optreden van een Regeringspartij het karakter van een Partijregering verkrijgt. De hoofdverdienste van Santos is zeker, dat hij steeds gestreefd heeft zich zoveel mogelijk boven de partijen te stellen. En daarbij is in Columbia, evenals in de Verenigde Staten, de President de voornaamste politieke persoonlijkheid, direct door het volk verkozen, en ook eerste figuur van de regeringspartij, in tegenstelling dus met b.v. Frankrijk en Zwitserland, waar men de positie van den President kan vergelijken met die van een constitutioneel vorst. Men heeft hem wel eens verweten, dat hij zich niet voldoende als President liet gelden en een te „Europese" opvatting van zijn ambt had. Ik voor mij acht dit verwijt niet juist, daar deze houding van Santos in de eerste plaats voortvloeit uit het feit, dat hij zich als eerste mandataris van zijn land niet in de eerste plaats liberaal, doch vertegenwoordiger van de gehele Columbiaanse natie voelde. Dat het publiek in Columbia er ook zo over dacht, moge het best blijken uit de steeds biezonder gunstige reacties, die zijn redevoeringen voor de radio hadden.

Een diepe indruk op iedereen, zowel Columbianen als buitenlanders, heeft b.v. de radio-rede gemaakt, die Dr. Santos vlak na Pearl Harbor heeft gehouden, toen hij op indrukwekkende wijze uiteenzette, waarom Columbia de betrekkingen tot de As-mogendheden verbrak, en hiermede één van de eerste Zuidamerikaanse naties was, die duidelijk partij koos. De vele overvallen door de As-partners op volstrekt neutrale landen hadden bewezen, dat het begrip neutraliteit niet meer bestond, en de as-politiek niet met de meest elementaire begrippen van beschaving en humaniteit in overeenstemming te brengen was. Hier sprak de idealist, maar tevens iemand die dit idealisme in daden van practisch staatsmansschap wist om te zetten.

Ook in andere momenten van spanning heeft President Santos zich tot zijn land gericht, en steeds hadden zijn woorden een kalmerende uitwerking: men voelde dat de spreker een oprecht patriot was, wiens beroep op de vaderlandsliefde van de Columbianen niet zonder uitwerking bleef.

Een voorname karaktertrek van Dr. Santos als landsdienaar, is zijn grote vaderlandsliefde, zijn onbaatzuchtigheid en onkreukbaarheid. Nimmer heeft hij zijn salaris als Volkenbonds gedelegeerde of als president genoten, en kort geleden heeft hij het hem toekomende pensioen als ex-president vermaakt aan de Academia Colombiana de Historia (Columbiaanse Academie voor Geschiedenis). Een tweede opvallende eigenschap is zijn bescheidenheid.

Ofschoon Dr. Santos gefortuneerd is, leeft hij steeds zeer eenvoudig, behalve wanneer hij iemand onthaalt of een attentie bewijst, een kunst die hij in hoge mate meester is.

Bekend is de grote liefde van Eduardo Santos voor het Franse volk, zijn cultuur en instellingen. Jaren geleden, nog vóór hij President was, toen hij een 14e Juli aan boord van een schip dat van Europa kwam, vertoefde, onthaalde hij alle aanwezige Fransen, van eerste, tweede zowel als derde klasse, bij zich aan tafel, om luisterrijk hun nationale feestdag, de val van de Bastille, met hen te vieren. Zulk een handelwijze typeert Santos.

Het bewind van President Santos heeft zich gekenmerkt door een periode van gelijkmatige, rustige, ontwikkeling van het land. Arbeidsgeschillen konden bijna steeds op vreedzame wijze tot oplossing worden gebracht en het Columbiaanse staatsschip kon rustig op de wilde golven van de wereldoorlog doorvaren. Enkele belangrijke feiten gedurende zijn bestuur: Instelling van het Instituut voor Grondcrediet, ter verwezenlijking van een grote campagne voor plattelandsbehuizing, het Instituut voor Industriële Ontwikkeling, ter bevordering van de industrialisatie van het land, en de vredelievende regeling van jarenlang bestaande grensgeschillen met Venezuela, waardoor de betrekkingen tussen beide landen een biezonder hartelijk karakter kregen.

Men kan niet van het Presidentschap van Eduardo Santos spreken zonder een enkel woord te wijden aan zijn vrouw Lorencite Villegas de Santos, die hem zo trouw en representatief gedurende zijn ambtsperiode heeft bijgestaan.

En tot slot een enkele aanhaling uit de dezer dagen door ex-President Santos uitgesproken inleiding bij de inauguratie van de „Alliance Colombo-Française" waarvan hij ere-President is: dat de volken van dit Continent zeker vriendschap en waardering kunnen voelen voor de Verenigde Staten, hun macht en hun grote idealen, maar dat er toch aan de andere kant een Europa bestaat, dat men niet kan ontberen of de rug toedraaien, omdat het „ tien eeuwen van wijsheid, onderricht en invloed vertegenwoordigt, die niemand ons ontnemen kan". **G.H.W.**

Twee Gurkha soldaten beloeren den vijand in Italië. De Gurkha's, afkomstig uit Brits Indië, zijn geboren soldaten, beroemd om hun onbevreesdheid in de strijd. Hoewel goede schutters, zijn zij pas in hun element wanneer zij den vijand van nabij te lijf kunnen gaan. Hun Kukri's (kromme messen) worden zeer gevreesd door de Duitsers.

Met gebruik van houten dozen om geen inwerking te hebben op de ontdekkings-instrumenten, welke slechts reageren op metaal, planten de Duitsers aan het Rapido-front in Italië een nieuw soort landmijn. Een Noordamerikaanse soldaat maakt hier een dezer mijnen schadeloos. Hij houdt een sigaret naast de schokhuis bij wijze van vergelijking.

KAARTCLUB VIERT EERSTE JAARDAG.

Op Zaterdag 22 April as. herdenkt de Kaartclub Groot Kwartier haar eerste jaardag door het houden van een „Flag Drive" in Sociëteit Groot Kwartier. Speciaal voor haar leden. De leden worden verzocht op tijd aanwezig te zijn. Er wordt begonnen om 19.30 uur.

Mooie prijzen zijn aan deze „Drive" verbonden. Deze prijzen zullen worden uitgereikt op Zaterdag 29 April.

De avond van 29 April zal besloten worden met een gezellige dans ,zoals op Groot Kwartier de gewoonte is. Een bekend strijkje en ceremoniemeester verleenden hun medewerking.

Introductie beperkt aan te vragen bij den Secretaris Sociëteit Groot Kwartier, den Heer Ramberg.

Journalistiek Leven in Curaçao.

37.

El Vapulador, ook een Katholiek lekenblad.

Op zichzelf was het niets nieuws dat een lekenblad partij trok voor de Kerk. Toen kort nadat de katholieke Amigoe di Curaçao was opgericht, de aartsvijand der kerk op Curaçao, William C. Grünings zijn Amigoe del Pueblo (nr. 27) oprichtte in 1885, volgde nog in hetzelfde jaar El Vapulador, (nr. 29), dat ook een katholiek lekenblad genoemd kan worden. Gustavo en Alfredo Ponce waren de redacteuren van dit kleine blaadje, dat blijkens zijn titel beoogde „handel, politiek, godsdienst, letterkunde, satyren en mengelnieuws" te geven, maar waarin in hoofdzaak de katholieke zaak verdedigd werd, waarnaast wat eenvoudige stukjes van algemene aard met wat berichten. Geestig was de keuze van de naam El Vapulador dat bedoeld was o.a. te schrijven tegen El Azotador. Beide woorden zijn synoniemen en betekenen geselaar.

Wat ook de heftige naam van El Vapulador geweest is, de methode van het blad was zeer verschillend van die van La Luz. De redacteuren van beide bladen waren leken doch beiden genoten wel hulp van de geestelijkheid. De beide Ponces echter gaven in hun blad practisch geen eigen werk, maar vertaalden uit katholieke boeken stukken tegen de vrijmetselarij e.d. in het Papiament. Wanneer zij zich op het gebied der polemiek begaven bleven zij rustig en beschaafd. De scribenten van La Luz waren geheel anders. Alles greep dit blad tegelijk aan: van de aantijgingen tegen het onderwijs tot de tamboerdansen in de Moordenaarsstraat, in elk nummer kreeg La Opinión Pública ervan langs. In no. 6 antwoordt Yo op een stuk van La Opinión Pública waarin La Opinión Pública de scheldwoorden „cobardia, cogullado i chuparicio" gebruikte.

In No. 7 komt een stuk voor onder het opschrift „Ola o seuma di jabon?" (golven of zeepsop), waarin enkele woorden gericht worden tot redacteur (Aumaillon) van La Opinión Pública, „dien onschuldigen arme". In hetzelfde nummer komt een protest voor van de redactie in naam van mejuffrouw Dolores Ramirez over de plaatsing van een stuk getiteld 'Mi Patria' van haar nicht op het Pensionaat Welgelegen in het andere platte anti-katholieke blad El Zancudo. (nr. 72) Mejuffrouw Ramirez wilde op generlei wijze beschouwd worden als medewerkster aan dat blad. Behalve La La Opinión Pública en El Zancudo kreeg ook het inderdaad vuile blad van Grünings El Semanario (nr. 49) ervan langs. In het 8e nummer schrijft La Luz, dat El Semanario dezelfde tactiek begint te volgen als de engelachtige El Zancudo. Voor antwoord op alles geeft het een geschiedenis welke zeer kwalijk riekt. In hetzelfde 8e nummer van La Luz staat een ingezonden stuk, welks schrijver bedankt voor de wijze waarop La Luz de verdediging van de godsdienst opneemt tegen de liberalen.

„Ik gebruik het woord liberaal, maar zij zijn dezes naams niet waardig, omdat zij grotendeels, wanneer zij werkelijk liberaal zijn, pronken met de kennis van anderen."

In feite deed de redactie van La Luz dit eveneens, gelijk hun voorgangers in 1885 aan El Vapulador ook al hadden gedaan. El Vapulador verscheen anderhalf jaar, omdat het betrekkelijk rustig was. La Luz bruiste zijn leven zo heftig naar buiten, dat in totaal slechts 10 nummers verschenen, verdeeld over enkele maanden.

De tijd, die genoemd werd „Uit het worstelperk der Pers" liep ten einde.

Er was geworsteld om de wapenuitvoer naar Venezuela, er was geworsteld om de synagoge, er was geworsteld om Papachi Sassen, er was geworsteld om de subsidie voor de school en ook al was deze laatste nog niet ten einde de tekenen wezen er op dat in de geschiedenis van de Curaçaose pers een nieuw tijdperk aanlichtte. La Union had opgehouden. El Vapulador en La Luz, alle katholieke bladen waren strijdend ten onder gegaan, andere bladen aan de overzijde begaven het ook. El Imparcial dat veel royaler en objectiever was gebleven, hield het nog vol. De Vrijmoedige zou het volhouden tot zijn redacteur zou sterven, De Wekker, ook van Meyer, zou al vroeger, in 1915 gestaakt worden.

De andere blaadjes, die men in de lijst van hoofdstuk I gezien heeft, betekenden weinig of niets. Het waren persoonlijke publicaties, die meestal spoedig ophielden te verschijnen. Grünings' vele pogingen: **De Voorbode** (nr. 24), **Amigoe del Pueblo** (nr. 27), **El Independiente** (nr. 41), **El Semanario** (nr. 49) waren alle op stapel gezet en ten onder gegaan vóór de nieuwe eeuw begon. Toen **La Opinión Pública** in 1902 zijn laatste vloeken uitte, probeerde Grünings het nog eens met een **Eco de la Verdad** (nr. 83), omdat het immers al door zijn partijgenoot Meyer in de kop van **De Wekker** geschreven was, dat „de waarheid zou zegevieren" zoals wij aan het begin van dit artikel zeiden: Magna est veritas et praevalebit, groot is de waarheid en zij zal zegevieren. Nog in hetzelfde jaar verstomde evenwel de echo dezer waarheid, de Eco de la Verdad. Niet dat Grünings het al opgaf, want met evengrote moed zette hij in 1905 nog zijn **El Heraldo** (nr. 86) op stapel, (die bestond tot 1924) en in 1907 zijn **Ideas Modernas** (nr. 88) Maar de worsteltijd was voorbij en toen Hipolito Aumaillon in 1902 al besloten had om uit het worstelperk te treden, volgde De Wekker in September 1904 met een beschouwing waarmede Meyer de 25e jaargang van zijn trompetblad opende en welk artikel voldoende licht werpt op wat voor soort blad het was:

"...vangen wij de nieuwe jaargang aan vol moed en werklust, hopend, ter wille van de grote beginselen van het liberalisme en ter ere van hen, die ze huldigen, dat de Wekker niet, zoals door de domperridders gewenst wordt, te niet zal gaan, hetgeen voorwaar een grote schande zou zijn voor hen, die onder de banier der vrijzinnigheid, strijden voor het geluk der mensheid".

De jongere generatie moet niet veel meer van het voortdurende gepolemiseer hebben.

Was dit de richting, het publiek was de manier waarop dit doel werd nagestreefd, beu, zoals hetzelfde hoofdartikel doet zien, want het volgt:

„In de loop van de 24 jaren, gedurende welke dit blad bestaat, hebben wij niet weinige onzer abonnementen ten grave zien brengen. En tot ons leedwezen moeten wij verklaren, dat slechts in weinige gevallen hun plaats op onze lijst van geabonneerden door jongeren van jaren ingenomen werd. Met angst vragen wij ons bij zulke gelegenheden af, of de oorzaak daarvan wel eens zijn kan, dat de smaak voor litteratuur althans voor courant-litteratuur, bij hen niet zo levendig is, als bij de ouderen van dagen."

Wordt vervolgd.